

הרבי יצחק זילברשטיין
רב אב"ד רמת אלחנן
בוני ברק

נשיאה ב"חאפרים" - מסייע לדבר עבירה

אגודת הרבנים
נדשתי בעניין הנשיאה כרכבי שירות המעלים נסועים בתחנות האוטובוס (חאפרים בלבד), האם יש חשש ממש מושג גבול על הנגג, ועל הנסועים האם יש להם לחוש ממש מסייע לעוברי עבירה.

לקנות חפץ שא"א להשיגו במקום אחר מותר להקדים ולקנותו. ומה שאסור לפ eros מזוודה באותו אזכור שהציד הראשון פרט מצודתו, כתוב רבינו מאיר אביו של ר'ת, שמדובר בדייג שהניהם בצדתו דג מת, ודרוך הדגיס לחתasco סכיב אותו דג נמצא שע"י מעשיו של הדייג הראשון התאטפו שם הדגים, הרי שהדייג השני כאילו גוזל מהראשון, וזה הראשון זרע והשני בא לקצור. כך גם בעניינו, אם על ידי המעשים של בעלי האוטובוסים שהקימו סככה

תשובה: שניו במסכת ב"ב (כ"א ע"ב). מרוחקים מזוודה הרג מן הרג تماما ריצת הרג עד פרסה*. כלומר, דייג הפורש מזוודה אסור לחברו לדוג באותו שטח, ובמקרים התווס' (במסכת קידושין דף נ"ט), שאדם העומד לקנות חפץ לחברו מקדים וקונחו נקרא "רשע", כי למה הקרים לקנות חפץ שטרח לחברו לקנותו,ילך ויקנה במקום אחר, אבל עני שעמד לזכות בחפץ שהוא הפקר, מותר לחברו להקדימו ולזכות בו כי לא נמצא במקום אחר חפץ הפקר. כמו כן אם העני עומד

* הערת העורך: כרकע למשא זה שנגע להרבה נושאים הלכתיים, ורבות רובר על הלכה זו בספר הפסוקים, לא נוכל שלא לדון האם אמן מימרא זו נפסקת להלכה אם לאו. הנה, עיקר דין זה שמרוחקים מזוודה הרג, נזכר אמן בלא שום חולק במסכת ב"ב שם, אמן בטדור ושוו"ע לא נזכר הלכה זו כלל, ועיין בשוו"ת חקרי ליב (זעיר ח"ג סימן כ"א) שכותב, רמהה שהשミニו הלכה זו הריב"ז והרמב"ם והרא"ש ואחריהם נמשכטו הטושו"ע, אלא ס"ל דלא קי"ל הibi, וכן הביא מכמה אחרים שכתבו כן. ועיין בהמשך דבריו שהביא וראייה מהתווס' (בקידושין דף נ"ט) שס"ל דמיمرا זו הלכה פסוקה היא, וכן דעת הרשב"א והמרדכי ורוב גורלי האחראונים, והאריך בזה הרובה, וסוף דבריוDicein שהריב"ז ויטעהו לא כתבו בפירוש שאין הלכה כן אלא שהשミニו דין זה ומthon כן באננו לומר ולא ס"ל כן - זה אינו אלא ספק ואכן ספק הריב"ז מוציא מידי ודאי התווס' ויטעהו וכו', אלא דמי"ט כיין דמי"ט גמגם וספק לא יצango, ייל דהכו ולא לוטיף עליה ולא גמرين מיניה לענין אחר. עי"ש באורן. ובפתחי חושן (גניבה והונאה ע"מ רס"ג), הביא ג"כ בשם החת"ס חותם סי' ע"ט, דמה שהשミニו הריב"ז והרמב"ם דין זה הוא משום דס"ל שאינו להלכה, ושהכ"כ בע"צ חותם סי' כ"ג, וכן המאירי כתוב דלא קי"ל כמיمرا זו, אלא שגם הוא כתוב שימושות כל הפסוקים שוו הלכה פסוקה. אמן, דין עני המהפק בחרורה נפסק בטושו"ע יוז"ר סי' דל"ז עי"ש.

פעמי יעקב ★ גליון חודש ניטן תשס"א

עובדדים רופאים נוספים, והחכילה נתפורה, אסור לרופא הוטר למשוך את הלקוחות שהגיעו הזרות למוניטין של הרופא שעמד בראש המרפאה).

אמנם, אם האוטובוס אינו עומד בלהזמנתם שלו, וכבר עבר הזמן והוא לא בא, או שהוא רגיל לבוא ולבאים לא אוניברסיטאים ולא אין מקום ישיבה, מותר מלא בנוסעים ואין מקום ישיבה. מבעל המוניטין לאסוף את הנוסעים. והדבר דומה למקרה בפתחי תושבה י"ד סימן י"ב, שם הזמין רב לסדר קידושים ואחר וללא שלח אחר במקומו, מותר לרוב שהוא אורח במקום לסדר קידושים, ואין להשניח על כבוד הרוב המקומי ולא על השגת גבולו, לאחר ועשה שלא כהוגן ולא בא כזמן.

ושמעתי אומרים בשם מורי חמיה הגרי"ש אלישיב שליט"א, שבמרחך של עשר מטר אפשר לרכיבים לעצור ולקלוט נוסעים. (אם השמואה נכונה, זהה הכרעה מרעתו הרחבה של מוח' שליט"א).

וחנה התאפסו כאן הנוסעים, נמצא שבבעלי האוטובוס השקיעו כאן ממונים וכן התאפסו הנוסעים, ובכלל המכונית כאילו גוזל מהחברת האוטובוסים. והוא במקרה הרג שכיוון שהdroga בא מחמת הדיג הראשון מרחיקים את הדיג השני, ולא מביא בעל מכונית שאינו משלם מס - שהרי הוא גם משיג גובל בעלי האוטובוס, אלא אפילו בעל מונית הנר באotta עיר, שאין עליו אייסור השגה גובל, בכלל זאתorchesh נחשכ בגולן, שגוזל את **הלקוחות של בעלי האוטובוס**.

וائف אם התהנה אינה מוצלת ואין בה סככה אסור, מאחר ובעלי **האוטובוסים** משלמים עבורה תשלום.

ומאחר שהוכור לנו הדבר לאיסור, יש לנו לאסור אף על הנוסעים לעלות על רכבים אלו מושם מסיע לעוברי עכירה, וזה דבר שוכבים נכשלים בו מחטפון ידיעה וראוי לפרטם הובר. **(ומכאן** נלמד גם על מרפאה שכראשה עומד רופא בעל שם ולצדו

ומאחר וחידוש נدول הוא ואין הרכבים נהגים כן, שלחנו שאלת זו לכמה מגדולי הרו"ר שליט"א לדע האם דעתם מסקנת לה אם לאו, ולפנינו נביא כמה מן התחשבות שקיבלו. (התחשבות מסוודות כסדר קבלחים).

הרבי עוזרא בערדי

אב בית דין ומיח"ס שורת שער עיר ירושלים

בדין זה רأיתי בספרו של רב חשוב מרבני דורנו, "פתחי חושן" שבדר רע"ב כתוב, וاعתיך לשונו למי אין לו הספר, ז"ל: "ויש לעין אם מותר לאסוף נוסעים המתינים

שמעי יעקב ★ גליון חדש ניסן תשס"א

בתחנת אוטובוס. שלכאורה כיוון שנקבעה תחנה לאיסוף הנוסעים, והנוסעים הגיעו לשם כך, הרי匚 עיין י�יב סיארה. ובפרט במקום שעמ"י חוק אסור לモונית לאסוף נוסעים מהתחנה, שיש בויה יותר סמכות דעת. ולאידך גיסא, אפשר שלא אמרו דין יהיב סיארה אלא בכוון מצורח הרג, שעשה מעשה כלפי אותו דג, וכן כשהנכנס לחנותו יהיב דעתה על ל Koh זה, והרי זהгалו כבר נמצא במצורח. משא"כ בתחנת אוטובוס שנקבע יותר לחועלת הנוסעים שידעו היכן הוא עוזר, וגם כדי שלא יצטרכו לעזרה בכל מקום שהוא לכל נוסע. ר' יותר נראה להזכיר, אבל אפשר שהוא בכלל מעופף, וצ"ע. ומ"מ נראה פשוט, שמותר למתין בתחנה לעזרה מונית, כאשר שמותר לו לצאת מהנחת לאחר שנכנס, ועוד נראה, שגם עוזר מונית אלא שנעצרה לאסוף נוסעים, אף אם נאמר שיש בויה איסור מותר לו להיכנס למונית אם הרבר נוח לו יותר. ובפרט כשהמתין הרבה זמן לאוטובוס", עכ"ל.

ודבריו אלה דברי סברא הן ומתקבלים על הדעת, שפשוט שיש חילוק בין דגמים שני צדוו ונכניו לרשות של דיגים, בין בני אדם שמתתינם בתחנת אוטובוס. שבני אדם לא דגמים ותחנת אוטובוס לא רשות של דיג. ופשוט הוא.

הרבי גדרליהו אקסלדורד אב"ז בבניין הוין חיפה

מכתבו קבלתי והריני להתייחס בקצרה לשאלתו.

יעיון בספר פתحي חושן להרבי בלוי שליט"א הל' גניבה ואונאה ע' רע"ב, שמצויד להיתר ונשאר בצ"ע.

ולכאורה נראה מהרמ"א בס"י קניין סעיף ז', שכאשר הסchorה יותר טובה או כאשר מווילים אין איסור, ויעיון בסמ"ע שם לענין שחורה יותר רעה, שמסתפק אם יש איסור ונשאר בצ"ע. ובפ"ת שם ס"ק י"ב, כתוב בשם שווית נ"ש שכאשר יש צ"ע אי אפשר למחות, דבפסוק אולין לקולא לנתחבע. ושם בס"ק י"א כתוב בשם הרבי הלוי, שאפי' מוזלי פורתא לא מצי מעכב.

וכאן שnoch לו יותר לישוע ברכב קטן, אם מכחינת צניעות או שהנשיאה יותר מהיריה, לכואורה הוא כסchorה יותר טובה והמחיר אולי יותר *זול, ומכל הסיבות האלו יש לצדר להקל.

* הערת העורך: מן הראי לציין כאן מה שכתב הרבי וילברשטיין באשובה (הובא בתשובות שבຕוך ספר טובך יביעו סימן נ'), שאין איסור השגה גובל במטפלות, מכיוון שכל מטפלת בדרכיה שלה והרי כשי סchorות שונות, עי"ש באורך ודומה ממש לניד"ד.

פעמי יעקב ★ גליון חודש ניכון תשס"א

אנו מודים לך

הרב יעקב מאיר שטרן
דומ"ץ בבד"ץ זכרון מאיר
מח"ס משנת הסופר ואמרי יעקב
בני ברק

5559

אודות השאלה שלכם, האם מותר לנוטע עם "חאפר" המעלת נסעים בתחנות אוטובוס, דאoli יש בו ממש מסייע לעוכרי עכירה דעוכרים על לא תשיג. והערותם מסווגיא דבר בדף כ"א. הנה בשאלת זו כבר דנתי בספרי אמרי יעקב חו"מ בכיאורים בדף צ"ב ד"ה נקרא רשות, והעליתי שם להתייר, ע"ש *טעמי ונמקי.

הרב משה שטרנבוּך

סגן נשיא העדה החוזית ירושלים
 ומה"ס "מוסדים זומניים", "תשובות והנהגות" ושה"ט

בעניין המעלת במנית בתחנת האוטובוס, שעובר בהשגת גבול וכמו מרוחקים ממצודת הדג:

נראה שלא דמי, שנחר הפקר, וכSKUROB למצוודה, כוכה בו ואסור לחטוף ממנו, אבל כאן הקצו לעצם מקום דשייך לכל אחד ליהו שלם, ורעת בעלי מוניות שלא זכו מכוח המקום, שאינו שלהם ולא זכו מעולם מדינה שם, שאין להם זכות ליחד לעצם מקום, ובשעה שאנשים עולמים ממש נראה כאמת שאין להם לחטוף.

תגובה הרב יצחק זילברשטיין

החילוק שכחוב הפתחי-חוון הוא יפה. אולם, לאחר ומה שאסור להפוך בחרורה הוא בಗל מידה היושר, לכן המושך לקוחות מתחנות השאוטובוסים עשו יש בו אכז גזל, וחסרונו גדול בمرة ההגנות, וחשש להשגת גבול.

מה שהזכיר הרב אקסלודוד, יפה מאד. אולם, דברי הרמ"א בסעיף ז' אמרו כי כשהסוחר הראשון לא השקיע כלום, אבל כאן חברת האוטובוסים השקיעו ממון רב

* לחועלת המעיניות היבנו בקצתה את מה שכתב בספרו שם, דליי מש"כ בשוויה נחלה לייחסו (הוא ברובי הגאנונים כלל ק"י אותו י"ב) ובאבי נור (חו"מ סי' י"ז), לעניין עני המהפק בחרורה - דאף שהחטוף ממנו נקרא רשות, מ"מ אין איסור על המוכר. והז"ן ייל דאף שהנוהג שעבד אישור, אין איסור על האנשים לעלות על רכבו, ובמקרה שהאוטובוס מארח יש להתייר בלבד.

פעמי יעקב ★ גליון חודש ניסן תשס"א

בבנייה התחנה, וכך לא יכולים בעלי הרכבים ל��ור מה שהאוטובוסים זרעו, הגע עצמן לראובן יש חנות ספרים, ויכנס שם שמעון וידבר עם הלוקחות שאצלו הספרים זולים יותר, היעלה על הדעת *שמורה, למורת ששמעון ימכור יותר זול והוא לטובת העיר שימכרו ספרים בזול, בכל זאת פשוט שאסור, ובפרט כשהשמעון מוכר ללא חנות, ואין לו הוצאות מסים ושכירות. בודאי שאסור לו לקפה את בעל החנות וכן בעניינו.

1234567 גזירות
מה שכחוב הרב שטרן, יפה מאד. אמנס, נראה דאפשרו אם נאמר שענין המהפק בחורה מותר לבעלים למכור את החורה לאחר למורת שהוא רשע, בעניינו שחברת האוטובוסים השקיעו ממון וגם מושיפים לשלם ממון, הרי שיש ב"חפרים" אבק גילה כי הם קוצרים את מה שהאוטובוסים זרעים, נראה שדיננו כסיווע לגנבים ממש שבודאי אסור.

(באשר לחשוכת הרב שטרנבוּך, לא הצלחנו לקבל תגובה מהרב מפאת קוצר הזמן.)

* הערת העורך: עי' בשוו"ת חת"ס חו"מ סי' ע"ט (בדייה התגאי הראשון), שכחוב לאסור.

פעמי יעקב ★ גליון חודש ניסן תשס"א